

“Στο Φως του Αγίου Παΐσιου”

Στον Άγιο Παΐσιο δεν βλέπω μόνο έναν μοναχό
βλέπω ένα σπόρο που έσκαψε τη γη της καρδιάς
και έγινε δέντρο όπου τα πουλιά της ελπίδας
τραγουδούν μελοδικά
τις αυγές της σωτηρίας.

Κουβαλούσε τους πόνους των παιδιών του,
τα χέρια του έσυραν ξύλα,
η προσευχή έγινε ρίζα στην πέτρα
και η ταπείνωση άνεμος
που φέρνει δροσιά στο διψασμένο βλέμμα.

Το βλέμμα του, καθάριο σαν το πρωινό φως
είδε ανθρώπους να πονούν
κι η αγάπη του δεν έμεινε στη σκέψη,
αγγίζοντας χείλη, χέρια, πόδια
έγινε δρόμος για τους βαδισμένους.

Και αν ακούσεις προσεκτικά το θρόισμα των φύλλων
είναι η φωνή του
συντροφιά με τους ταλαιπωρημένους,
με τους μαχητές της ζωής,
με τους μικρούς που ψάχνουν ψηλά.

Η φλόγα του δεν άναψε για να καίει
άναψε για να βλέπεις.

Το φως του, διακριτικό και σταθερό
είναι δρόμος

για τον άνθρωπο που δεν σταματά να ελπίζει.

Τίτλος: "Στο φως του Αγίου Παιδίου"

τάξη Β Λυκ.

Ψευδώνυμο: Ικαρία

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΠΑΛΛΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ
Αριθ. Πρωτ.: 213
Ημερομηνία: 12/1/26